

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. швдн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕПЛАТА В КРАЇЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зод., Німеччині 7-50 зод.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе-
гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод.,
Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-24.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

25 сот.

Село й кооперація серед сучасної господарської кризи.

(Розмова з директором Р. С. У. К. послом О. Луцьким.)

(Докінчення.)

— Таким чином найтяжше відбивається криза на наших кооперативних споживчих торгах, на споживчій та рільничій імпорті. Чи таке саме явище помітне і в польській кооперації?

— Польська рільнича кооперація одержала в цьому році від держави кругло 20 мільонів золотих субвенційного кредиту, який був для неї конечний. Наша кооперація не думає про субвенції. Ми були би раді, якби могли працювати без виїмкових адміністративних перешкод та при звичайнім річевім кредиті і коли уряд повернув би нашій кооперації неповинні страти, спричинені осінніми подіями минулого року.

— Як бореться наша кооперація з сучасною кризою на селі?

— Оздоровлюємо протиборство акцією наш апарат боротьби з товарною лихвою при імпорті товарів до села і скріплюємо збут села. Цілий діл наших кооператив селянського за- купу та збуту чимраз більше затрачує свій споживчий характер, перерібка і збут хліборобських продуктів грають у цій справі чимраз більшу роль. Наше масло не зважаючи на загально примітивний технічний бік наших молочарень видержує зовсім добре конкуренцію на внутрішнім і закордонним ринку. Щоби відповісти чимраз тяжчим вимогам ринку, творимо кра- щі від дотеперішних, районні молочарні. Збут яєць зцентралізований у „Центросоюзі“ вже має менші грошові обороти, як наш збут ма- сла. Ми добре навчилися тяжкої техніки в ек- спорті яєць і вивозимо їх чимраз більше на всі яєчні ринки Європи. У цьому напрямку ми є зразком для всієї кооперації в Польщі. Збут жи- вих безріг за кордон не вдався нам тільки тому, що утворений державою синдикат для цього експорту не хоче допустити нас до цієї праці. Натомість наша кооперація зорганізувала в останньому часі 7 кооперативних масарень, а наші окружні союзи чимраз більше доставля- ють безроги вагоново до існуючих на нашій те- риторії 4 приватних беконарень. Кооператива „Українське Народне Мистецтво“ далі з успіхом веде збут селянських вишивок та інших пред- метів сільського домашнього промислу. Пошири- ла свою діяльність збутова кооператива пасіч- ників „Рій“. Творяться кооперативи для особ- ливого збуту і перерібки хліборобських про- дуктів (млини, — останній в Уличнім дрогобич- кого повіту, гарбарні — Яворів — і т. п.). Най- ближчі завдання: збут фасолі і дробу.

— Чи державна господарська політика тво- рить можливі умови для нашого кооперативно- го збуту хліборобських продуктів?

— Державна аграрна політика у цьому на- прямку визначається передовсім експортними преміями, вводом стандартизаційних при- ців та творенням експортних синдикатів з монополістичними правами на цей експорт. Мо- жемо не протиставити деяким тимчасовим ек- спортним преміям, заявляємося, в противен- тві до приватних купців, за стандартизацією хлібо- робських продуктів при їх експорті, бо й ми ба- жаємо, щоби село експортувало чимраз більше тродуктів, але такої вирівняно-доброї якості, щоби за них можна було досягнути якнайліпшу ціну в світі, зате якнайенергійніше протистави- мо монополістичним експортним синдикатам.

— Чи є які вигляди, що теперішня рільнича криза скоро покінчиться?

— На жаль ні. Одинока надія на краще, хіба те одно, що цьогорічний збір пшениці у Північ- ній Америці поменшився кругло на 45 мільонів сотнарів, жита також на стільки, ячменю на 55 мільонів сотнарів і вієса на 40 міль. сотн. Засівна площа збіжжями поважно поменшилася в Австралії та в подувній Америці. Тому можна надія- тися, що в цьому році наступить принайменше частинна ліквідація запасів старого збіжжя, які ще на 1. серпня ц. р. виносили, як вираховує Римський міжнародний рільничий інститут, все

ще 165 міль. сотн. Натомість не бачу ніяких пев- них признаків на поліпшення збуту звіринної про- дукції, передовсім безріг. Як довго не усталить- ся курс англійського фунта та не проявиться остаточно нова митна політика Англії, доти не- відома будучина експорту беконів, яєць та ма- сла до Англії. Світова валютна криза, змагання до рільничої самовистарчальності в багатьох колись імпортуючих європейських державах, поважні комплікації в системі міжнародних тор- говельних договорів, тут і там вириваюча в Польщі наново проконсумційна політика і т. п. затемнюють добрі вигляди на рільничий ек- спорт в наступному році. Так важкий чинник у теперішній аграрній кризі як селянський — при- найменше середньо довгий — кредит, не має пе- редовсім для нашого села ніяких виглядів на рі- шучу і скору поправу. Краще буде, коли з пов- ною свідомістю про дальший гіркий час наше селянство ще й далі буде шукати виходу з поло- ження передовсім в організації своїх власних сил, себто в рідній сільсько-господарській ко- операції.

— Як ставиться українське село до нових починів нашої кооперації, щоби збільшити пе- рерібку та збут хліборобських продуктів?

— Найбільшою цінністю в цілому нашому національному житті є прекрасний людський ма- теріал, яким розпоряджаємо. Серед найважчих обставин наш селянство з повним зрозумінням організує ошадність у Райфайзенках, годиться на таку революцію як готівковий закуп шоден- них споживчих товарів та на комісову доставку своїх продуктів рідним кооперативам для пере- рібки і збуту. Перерібка і збут хліборобських

продуктів пішли би в нас ще живіше, якби з рі- вночасним поступом у цьому напрямку йшло та- кож налагодження хліборобської продукції відпо- відно до вимог внутрішнього і закордонного ринку. На жаль тяжкі матеріальні наслідки для на- ших окружних Союзів відбилися також і в цьо- му напрямку, що вони саме тепер звільнили по- ловину агрономів. Наше хліборобське товари- ство „Сільський Господар“ працює серед крайно- тяжких матеріальних умов. Це стоїть нам дуже на перешкоді. Всеж таки робиться все можливе. Якраз серед сучасної кризи розбудувала коопе- рація у співпраці зі „Сільським Господарем“ контролю молочності при молочарських коопе- ративах та проводить поправу годівлі короз, безріг і дробу.

— Яке ваше остаточне враження, пане ди- ректор, про теперішній момент у нашому націо- нальному господарстві?

— Переживаємо зовсім виїмкові, тяжкі ча- си, які не так скоро уступлять. Досі виявилось, що провід нашого господарського життя за- часу зорієнтувався, що надходить надзвичайна криза цілої сучасної господарської та соціальної структури. Задля цього серед найтяжчих умов проявляє наше господарство багато життєздат- ної відпорності і доцільної плановості у бо- ротьбі з виїмковим горем. Для остаточної пере- моги треба нам якнайбільшої однозгідної спів- праці не тільки в кооперативному світі, але й у цілій нашій суспільності. Національне життя, яке не рахувалося зі своїм господарством, бу- ло би пусте. Сама наша кооперація, як і кожна добра кооперація, не повинна лякатися кризи. Сама творча ідея кооперації вийшла в світі з найбільшого горя, з тяжких часів. Вона є най- певнішою стежкою виходу і з сьогочасного ли- холіття, особливо серед дрібного селянства. На- ша кооперація анає, чого хоче і що треба зро- бити. При розумінні завдань часу загалом укра- їнського громадянства певно сповнить і наша кооперація свою важку і велику ціль. (к.)

3 голосів польської преси.

Поклик шанувати героїв ідеї!

Рідкий голос у польській пресі.

Львівський „Век Нови“ помістив у святоч- ному числі (з 25. д. м.) на виїмному місці статтю п. и. „Людям доброї волі поміж Сяном і Збру- чем“. Стаття приваблива, навіяна святочним сантиментом, але це не зменшує її значіння: погляди, які в ній ясовано, настільки інші від тих, які ми вічно чуємо з польського табору, на- стільки нові, що вони безумовно мусіли бути продумані автором.

Після короткого вступу і після ствердження, що „тимчасом над усім видніє конечність пере- трітати господарську кризу і кризу західної циві- лізації“, — автор пише так:

„Наша територія має крім загальнодержав- них журб ще спеціальну журбу. Від зліквіду- вання якої залежить добро і будучність дер- жави. На терені поміж Сяном і Збручем живуть два громадянства, розділені і пересварені, не вважаючи на забулленя і переплутання спіль- них життєвих інтересів. Це трагічний вузол на- ших життєвих інтересів, виростає на ґрунті національних ідеалів. Конфлікт був немину- чий, а нам прийшла в участі доля побідників. Від того часу минуло вже 13 літ, однак ситуа- ція виглядає так, якби це було щойно після війни.

Ми займалися в останньому році питанням польсько-українських відносин у нашому краю так часто, як справа заслуговує на це. Її розв'язка буде прецедентом для подальшої цивілізаційної проблеми в Польщі, такої важливої для зміцнення фундаментів і адвентивна трів- лий стій будинку Польщі. Розуміючи повагу проблеми, ми були речником розв'язати мур, який ділить нас від українців, і перевести ре- візію в відношення до них, яке досі виключало запанування над прирощаючими та адвентив- ними силами проти себе.

Вважаючи себе співавтохтонами і бажаючи добра тій землі, яку однаково любимо, що на- ші українські співгромадяни, бажаємо, щоби польськість була тут синонімом праці над під- носенням культури і шляхетного суперництва, яке реальними ділами захолилось би за прав- ний титул співгосподарів краю. Та щоби не повторити фраз і подати чесно руку побліже- ному в полі противників, хайдемо дивитися на- шанувати національне достоїнство того проти- ників і його ідеї, поставити на стоні повної рівності зі собою і трактувати, як рівноправ- ного партнера. (Підкреслення автора — при- ред.). Спогади болючі, але по обох сторонах впади в отверті боротьби герої, які жертво- вали життя задокументували, що їх справа була для них святою. З відкритою головою жу- симо поклонитися тій же подвигам і набрати пошани для залишеної ними ідеї. Лише від того моменту розпочаті затирання матеріальних і моральних слідів війни, лікування ран і тво- рення нової діяльності — може рахувати на відаєк по противній стороні.

Кажемо тут важку річ, яку треба вже раз висловити. Кажемо в хвилині, коли в кожному серці благородність бере верх над іншими по- чуваннями, а кермує ними любов краю і жур- ба за будучу його долю. І кажемо до громадянської совісті людей доброї волі зрозуміти і під- хопити наше гасло, а країні поміж Сяном і Збручем бажаємо зазнати преснї миру і роз- почати творчу працю для добра всіх громадян.

Повітря статті, очевидно, не слід цього пра- го патріотичного ставлення і не слід цього пра- го оцінки забувати. Далше, як уже на вступі й означено і з наведеного тексту найкраще видно, вона навіяна специфічним, так мовити елітним, світотичним настроєм, і тому має той специфічний

підхід до порушеної ним суто-політичної проблеми. А проте суть цієї статті та її головне значіння не в тоні і навіть не в інтенціях, а в ствердженні одного факту, якого досі не признала і наділі широкі і сміливо не хоче признати ні одна польська газета: що поляки борці за волю українських земель це герої, які боролися і покладали життя за ідею і що ідею, яку вони залишили, повинні всі поляки шанувати. Коли ми вічно доводимо себе чужою лайкою на „бунт“ та „інвазію“, а сама участь у вивольницькому руху є атеста-

том „зрадництва“, то виступ „Веку Нового“ є без сумніву великою новиною у польській щоденній публіцистиці.

На превеликий жаль не можемо стриматись тут від вислову свого здивування, як одночасно з такими статтями можуть у тому самому часі спорадично появлятися замітки, статті й усякі „репеліції“ часто низенького вулично-лайливого рівня? Та нерівність тону тої газети і її раптові скоки обнижують, очевидно, вартість і найкращих її статей.

3 конскрипційних практик.

(Звідомлення з місць.)

ДРОГОБИЧЧИНА.

Дрогобич. Двомаїні списові аркуші мали тільки деякі комісари і то найбільше по 5 шт., однак ні в однім випадку вони їх не виповнювали по українськи, заявляючи, що їм це заборонено. Так було між іншими у Городиських, у Німцовичів, при вул. Стрийській, в інж. Дидинського і т. д. Інж. Дидинський відмовив наслідком того підпису і домагався інтервенції повітового списового комісара, урядовця староства Волянського; однак він відповів йому, що друковані по українськи рубрики на формулярах призначені тільки на те, щоб їх сторони могли прочитати, але нема обов'язку їх виповнювати по українськи, зрештою, списові комісари не обов'язані вміти по українськи.

Добриляни. Списовий комісар, не вважаючи за домагання населення, не вписував української розмовної мови, або дотичної рубрики зовсім не виповнював.

Доброгосів. У чисто українським селі на 8-ох комісарів було 3-ох місцевих українців та 5-ох замісцевих поляків. Комісари поляки не виповнювали рубрики „розмовна мова“, наслідком того здебільшого збиралися масово перед окружним списовим комісарем, який покликав з Дрогобича урядовця староства. Однак той, приїхавши, стверджував, що все в порядку...

Воробіївці. Тут місцеві учительки не виповнювали рубрики про розмовну мову. Зноваж комісар Статовський давав людям за те, що вони — мовляв — отидаються своєї „руської мови“. Коли Михайло Шілінг домагався перегляду виповненого аркуша так, щоб його описав могли підписати, його арештували.

Довге коло Медич. Таксамо було в Довгем коло Медич, де управитель фільварку скликав

людей до двора і тут їм викладав, що на світі нема українців.

Ластівки. Коли тут люди домагалися двомаїних аркушів і вписання української розмовної мови, до села зішло багато поліції. Почалися допити, хто це так збунтував село і в зв'язку з тим арештовано місцевого громадянина Федя Демкова.

Летня. Списові комісари, всі поляки не виповнювали рубрики щодо розмовної мови або в кращім випадку писали мова „руська“. Люди аркушів не підписували, а проте комісари їх перебирали так, без підписів.

Ризичі. Між іншими польськими комісарами переводив тут конскрипцію місцевий латинський священник, який українців запитував, де в Україні та яка є її історія і щойно по таких іспиті вписував „руську“ розмовну мову.

Старе Село. Польські комісари не мали взагалі двомаїних аркушів. Не хотіли вписувати української розмовної мови, а коли люди не хотіли виповнювати аркушів або їх підписувати, комісари їх самі підписували.

Снятинка. Польський комісар не виповнював тут рівнож рубрики про розмовну мову і наслідком того мало не прийшло до різкого конфлікту між ним і селянами. Вкінці він тих селян, які не підписали формулярів, скликав до громадського уряду і там деякі формуляри справив.

Сторонка. Тут комісар не виповнював ані рубрики дотично віросповідання, ані рубрики розмовної мови.

Улично. В тім чисто українським селі на 12 комісарів було тільки 3-ох українців; всі інші були замісцеві „стипельці“ з Дрогобича. Двомаїних аркушів на 700-омів було лише 6. Неписьмених зовсім тут не питали про розмовну

Оголошення до святочного числа „ДІЛА“, яке вийде в значно збільшенім об'ємі і накладі в середу 6. січня 1932 р. приймає Адміністрація „Діла“ найпізніше до вівторка 5. січня до години 13.

мову, інших намовляли, щоб записувалися як поляки. Головно робила це учителька Екертівна, яка питала людей, звідки тут взялася Україна і т. п.

Довге коло Підбужа. Тут приказували місцеві впливові люди, щоб ніхто не противився списовому комісареві і щоб всі підписували те, що він скаже. В противнім випадку грозили, що поліція неслухняних заарештує.

Оріє. Тут переводжено конскрипцію подібно, як у Доброгосів та Уличнім.

КАЛУЩИНА.

Село Медина, пов. Калущ. Конскрипцію переводили у нас комісари поляки: один урядовець староства, другий студент аж зі Стрия. Робили вони це доволі помисловно. При рубриці „віросповідання“ і „матерня мова“ питали: „Ви греко-католик і українець? Як так, то підпишіться“ — і давали підписувати аркуші, не виповнюючи зовсім згаданих рубрик. Зразу йшло їм це легко. Але скоро довідалися про ці махінації жінки і давали лавою до хати К. Парцея, в якого саме переводили спис. К. Парцей допильнував, щоб йому вписали все як слід. Зате в рубриці жінки комісар пропустив згадані місця, мовляв: „Як чоловік українець, то й жінка хіба також“. „Що ви, пане, багато говорите — наже господар — от пишть, як ва мкажу: мені, жінці й дітям, бо ми всі українці“. — „Якто, дитина ще тижня не має, а ви хочете її українцем вписати? Хто знає, чим воно ще буде“... — „Чим воно буде — не вша річ, а тепер я йому батько і воно мене має слухати. Пишіть, як вам кажу“ (а жінка повна хата...). Комісар мусів підписувати все, чого домагалися і то не тільки господареві, але й усім попереднім, так, що завдяки гідній поставі свідомих селян, а передовсім жінкам, на 1.800 душ вписало українську мову як матерню 1.760 осіб.

— о —

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 30. ГРУДНЯ 1931.

Е. ОНАЦЬКИЙ.

3)

Одна ніч у Неаполі.

У пристані. — Подорож Гранді. — Не інтерв'ю, а балачка.

Але що це? Десять у далечині щось мигить, то загасає, то знову запалюється перемінним вогнем. Це ж маяк! Не може бути! Так далеко. Та цеж іще кілометри! Бідна моя головонька... І ані таксіви, ні трамваю. Желю, як тільки можу. Душно! Скидаю пальто... Потім скидаю й капелюх... Не дав мені Бог Меркурієвих крилець! Невже ж і на мені справдиться ота українська приказка: „Не знав, забув, опізнився...“

Нарешті перша загратована брама. Жовнір з рушницею.

— Тут приїдуть сьогодні ексцеленція Гранді?

— Ні, далі.

Ще грає. І знову — далі, знову далі. І вже день, уже ясний день. Ще одна брама. Два воїни.

— Тут приїдуть ексцеленція Гранді?

— Та здається, вже приїхав на „Августусі“.

Спитайте далі.

Ось нарешті — вже ліворуч ще одна загратована брама, і перед нею купа народу.

— Де тут збираються журналісти закордонної преси? — питаю першого урядовця з віданками. Замість двадцяти п'яти, яких шість-сім, інших ще нема! Мій годинник показує рівно 7-му годину. Українець таки не опізнився!

— Приїхав Гранді?

— Та ще в 6-їх... Але вийде з кабіни, здається, в 8-їх.

Тимчасом нас знайомлять із головним комісарем з еміграції, що має тут у пристані свій кабінет. Яка гарна установа — майже затінене крісло!

Згодом до нас сходять з „Августуса“ командор Рокко, голова Пресового бюро міністерства закорд. справ, що супроводив Гранді до Америки. Моментально — докола нього гурток журналістів: „З добрим поворотом! Як їздили? Як подобалося?“

Рокко оповідає і відповідає:

Як їхали до Америки, то такі трохи потерпіли, зате, як верталися, море — було як те озеро... Що? Хто каже, що Гранді хворів? Наполе! Гранді почував себе увесь час знаменито... Ніби тільки й проводив час, що на морі... Ані його пані!..

Один товариш мені на вухо: — Зате наш командор щось трохи блідіший, ніж звичайно...

— Ні, зовсім не пали... Все було цілком „сухо“. І шампанського не було...

Але присутні не вірять.

Аж ось кличуть нас на гору. Маєте повне враження першорядного великого готелю — та сама розкіш, той самий дух. На кривому мості, що служить місцем для прогулянок і звідки ви дивитесь додолу, ніби з шостого поверху, на мурах — серія фотографій Гранді за час його перебування на пароплаві. Веселе, просте обличчя. Спортове вбрання з коротенькими штанами, в камізоляці, без піджака.

Нас кличуть поверхом нижче. Народу набралось досить багато.

Аж ось натовп хитнувся, в один бік, в другий, — ніби хвиля пробігла, і серед нього почав просуватися п. Гранді. Широко здоровається звичайними формулами італійського привіту.

Голова нашої асоціації, швейцарець Годель запитує в голос:

— Чи будуть які запити?

— Ніяких — відповів, всміхаючись п. міністр.

— А все-ж таки... Що ми маємо сказати?..

— О-о! Що я дуже задоволений своєю подорожкою...

— А про морську хворобу просямо?..

— Злобний наклеп, — підносить руки вгору п. Гранді.

— А позатим?

— Добрий апетит... Чудове повітря...

— А Америка?..

— Теж чудова країна... Але, панове, треба поспішати на поїзд. Маю надію в скорому часі відвідати ваш клуб і порозмовляти по приятельськи... Але жадних інтерв'ю, будь ласка!.. Цеж уже теж як стара мода... І жартуючи, п. Гранді

подається до виходу, а ми за ним довгою чередою...

Зовні, тільки виходимо, — крутиться „Парамавнт“, розлягаються крики „еввіва“ і „Ея-ея, аляла“!

Треба поспішати до поїзду. Багато з журналістів мали вже свої маленькі валізки тут із собою, але я залишив свою дома. На щастя мій пансіон близький доїрця „Маржелліна“.

Шукаю міністерський потяг. Мене звільнив запитують, чи я з „почоту п. міністра“. Мені трохи смішно, але відповідаю, що „так“ і зараз же отримую всі потрібні вказівки.

Пан міністр і весь „почот“ (справжній і несправжній) ходять перед вагонами. З нами їдуть усі члени італійської делегації, і проносяться чуття, що Гранді має частину подорожжя провести в нашій вагоні.

Тоді, як поїзд летить, журналісти розгинують панну Ванцетті, що грає роль секретарки італійської делегації. Але панна Ванцетті, що їде саме в моєму купе, — худя і страшенно втомлена, — вміє добре тримати язик за зубами, і хоча веселенько жартує (очевидно — метода італійської дипломатії, але дуже еручна і приємна) або скрапляється (віддома „жіноча доля“), цінності журналістів задовольнити не може або не хоче. І зрештою дають їй осяк. І в моєму купе, де їдуть ще два інші члени делегації, починається довга бесіда на нейтральні теми. Тим часом ми вже коло Формі, і мимо вікон пролітають зелені сади з деревами, веритими золотими яблуками — яблуками садів Гесперид — помаранчями. Яка краса! Правда, і в Римі ростуть помаранчеві та мандаринні дерева, але в такій кількості я бачив їх уперше. І дійсно вражіння зони на мене зробили — казкове...

Прийшов Рокко.

— Панове, зараз має прийти п. міністр і відвідає кожне купе, але, попереджаю вас: жадних офіційних декларацій. Просто собі — на дружню розмову...

— Просимо! Просимо...

Щоб зменшити кількість купе і тим побільшити час відвідин і розмови, ми розбиваємося на три групи

(Довіщення буде.)

ІЛЬКІ ПЛЯНИ.

лективізації та в промислі нафтовому, трактор-
ному і почасти машинозв'язковому. Однак у деяких
ділянках цьогорічний план не буде виконаний.
Не вдалося теж довести до бажаного рівня як
датності праці, зменшити власні кошти у фін-
ансній продукції й будівництві. 1932 рік має
коштувати поверх 21 мільярда рублів. З цієї
суми 10 мільярдів 700 мільйонів піде на різні
транспортні, а решта на будівництво. Плани май-
бутнього року стануть собі за годину завдання-
1) довести колективізацію кудасяк як класи і 2)
дальша розбудова великого промислу та по-
більшення продукції на 36 пр. Основні зені-
муниторингові машини і транспортні.

Вол: Децим. реф. для зовн. зв'язків.

Закарпаття в малюнках.

(Виставка образів Фр. Арона в Празі.)

Сотня праць маляра Франти Арона, учня ласької Академії, що виставлені (3—30. XII.) в „Общому Домі“ в Празі, дає цікавий та змістовний огляд закарпатської своєрідної природи. Ця виставка під протекторатом краевого президента Підкарпатської Руси Ант. Розсипала є в Празі першою цього роду студією Закарпаття.

Мистець дав доказ своєї витривалості та працьовитості: малював він часто в густому лісі, на високих горах або на просторах гірських полонинах, ще й до того в осени та в зимі 1930—31 рр. Маляр мусів зі своїм спільником, як сам радо оповідає, переносити часто без хліба (одинокую поживою була кулеша) всі труднощі побуту в ненарушеній цивілізацією природі. Побував і там, куди ще не заглядала нога лісника або й найбільше відважного туриста. І в тяжко доступних закутках, головую в східній частині Закарпаття, де полохливі при зустрічі з людиною медведі, рисі й ін. хижаки живуть у догідних для них умовах, — малював Арон гори й полонини, церкви та оселі.

Не найдено на цій виставці ні людських типів, ні одягів, а всеж виставлені образи творять цілість. Вони цікаві не тільки з мистецького боку, як культурний документ. Мистець фотографував фарбами все, що сплиняло його увагу. Високі гори (Говерля, Піп Іван) в різних варіаціях займають визначніші й найбільші полотна. Зокрема Піп Іван („Озерце в пралісі“, „Колиба“, „Після заходу сонця“) змальований із різних сторін. Особливо цікавий „Краєвид із Говерлі після заходу сонця“ (на висоті 2000 м.). „Спалений ліс під Барнабашом“ передає подекуди й сліди наступу російської армії під час світової війни. Та й до сьогодні ще лежать у глухих провалах на Закарпатті порозкидані кістки воїнів та кусні військового знаряддя.

Понад тузін різних церков (особливо вдатні образи) з Чернооголові, кілька дзвіниць.

гарний малюнок входу на цвинтар у Нижній Апші, цілі селище (Липовець і ін.) та окремі колиби й хати („верховинська“, в Смерековій, у Чернооголові та ін.), чимало — глибини пралісу — творять основні сюжети образів. Не бракує ані млинів, ані садків. Для етнографа ця виставка може служити цікавим матеріалом для студій. Шкода, що в пам'ятній книжці виставки не знайшли ми аж до сміху мало підписів наших тутешніх земляків.

Полонини та узгір'я дуже численні. Переважають осінні барви та сумно-холодні настрої. Взагалі Арон на цій виставці виступив як мистець статичних і меланхолійних мотивів. Його праліс „спить“, як і колиба або гірське сільце; навіть водопад має вираз нерухомості.

Мистецький рецензент праської „Народ. Політики“ (д-р Гарлас) написав про виставку, що Арон усе малює з якоюсь тихою меланхолією, яку переняв від тихої, опущеної та задуманої країни — цієї кількома століттями від міської культури віддаленої — чехословацької „Канади“...

Майже четвертина образів вже продана, а особливо найдешевші (від 300—400 ч. кор.) і найдорожчі полотна („Піп Іван“ аж 25.000 чк.) не так легко дістануть надпис „продане“.

Варто згадати, що ця виставка зв'язана з діяльністю праської „Гуртка приятелів Підкарпатської Руси“, якого секретар (Прокоп Кроуна) у вступному слові до каталогу виставки м. ін. пригадує цікаві погляди чужинців на Закарпаття.

Перед двома роками власне подорожували там два шведи: воєк і звичайний турист, які про себе взаємно не знали. Обидва пізніше видали — кожний незалежно від другого — дві книжки, а в них однозгідно ствердили, що природна краса Закарпаття в багатьох напрямках навіть перевищує інші європейські країни.

Д-р М. М.—ич.

Признання японського дипломата Союзові Народів.

ПАРИЖ, 28. XII. ПАТ. Японський амбасадор Йошізава, іменований міністром закордонних справ Японії, перед своїм виїздом із Парижа заявив журналістам, що завдяки авторитетові і великій зручності міністра Бріана китайсько-японський конфлікт здебільшого вняснено. Опісля заявив, що вислання анкетної комісії на

Далекий Схід на його думку дуже щасливий помысл. Вернувши до Японії, міністр, познакошений зі всіма подробицями справи, доложити усіх зусиль, щоб вняснити япон. громадянству, як горячо Союз Народів, особливож Франція побиваються за миром.

—о—

Перед конференцією в справі воєнних відшкодувань.

ПАРИЖ, 28. XII. ПАТ. У зв'язку з вісткою, що конференція в справі воєнних відшкодувань відбудеться в Газі в половині січня, „Ле Матен“ довідується, що Франція й Англія перевели виміну думок у справі осідку конференції та ре-

чинця її скликання. Французькі й англійські експерти мають розпочати наради, щоб обміркувати ситуацію, якої не вняснили недавні дебати американського конгресу.

—о—

Японська політика відчинених дверей.

ТОКІО, 28. XII. ПАТ. Японський прем'єр заявив представникам преси, що Японія не прийняла би Манджурії, навіть якби дали їй в дарунок, а то з причини великих коштів, яких вимагала би оборона цього краю. Ствердивши, що Японія хоче тільки забезпечити свої права в

Манджурії, прем'єр жаліє, що в Америці та Європі шириться думка, будьтоби Японія хоче перекинути воєнні операції на захід від Мукдену. Урядово заповідають крім того заяву, що Японія веде політику відчинених дверей.

—о—

Збіжевий і кавовий процес у СРСР.

З міста Астрахану (при гирлі ріки Волги) повідомляють, що там ішов 7 днів процес проти „збіжевих шкідників“. 86 людей обвинувачували в тому, що систематично крали збіже. Вони щодня діставали на неправні карточки по 10.000 фунтів збіжа та продавали на приватних базарах.

47 обвинуваченим суд признав вину за доказану, а саме, що допустилися господарського шкідництва, 9 обвинуваченим доказали надужиття урядової служби, 21 інші проступки суперечні законам, 20 засудили на тюрем по 10

літ, 18 по 6 літ, 4 по 8 літ, решта на менше-ре-чинецьку в'язницю. Увільнили лише 5 обвинувачених.

Небаром у Москві відбуватиметься т. зв. кавовий процес, якого героями є провідні діячі організації, яка в СРСР виробляє додатки до кави. Організація називається „Союзкофе“. „Красная Газета“ повідомляє, що держ. прокуратор поручив слідчому для важливих справ, щоб розслідував усі подробиці цієї справи та притягнув до відповідальності дезорганізаторів прохачування. Слідство вже почалося.

Соціалісти проти гітлерівців.

БССЕН, 28. XII. ПАТ. Соціалістичні організації в руському басейні рішили виступити енергійно проти гітлерівців. На їх думку прихід гітлерівців до влади рівнозначний з нибухом домової війни в Німеччині. В Дортмунді були пе-

ред кількома днями організаційні збори „айзер-не фронт“, до якого належать всі соціалістичні союзи. Рішено виступити до боротьби з гітлерівцями, не перебираючи в засобах.

СРСР не відступить Японії частини східно-китайської залізниці.

Англійські, японські та китайські часописи принесли звістив, що СРСР пропонує Японії, щоб купила південну частину сх.-китайської залізниці, що утворює зв'язок між берегами в

справі продажі тієї залізниці та що вкінці японці купують акції сх.-китайської залізниці і т. п. ТАС заперечує всі ті звістки.

ОСТАННІ ВІСТІ

ПРОТИ ВЕРСАЙСЬКОГО ТРАКТАТУ.

БЕРЛІН, 28. XII. ПАТ. У Гамбурзі б. старшина німецької флотії виняв ос. літак і розкидав летючки проти версайського трактату. Коли пілот це запримітив, завернув на лет. майдан. Пасажир цей це д-р Венберг, б. голова б. членів флотії. Летючки друковані в одній гамбурзькій накладні. Фірма ця зізнала, що думала ці летючки роздаватимуть підчас базилейських нарад.

ГАНДІ ВЕРНУВ ДО ІНДІ.

БОМБАЙ, 28. XII. ПАТ. Сьогодні приїхав тут Ганді. Вечором у промові до слухачів він сказав: Коли боротьба буде конечна, я визнаю вас, бути готовими. Всеж я старатимуся зрятувати нарід перед такою страшною спробою. Колиж не буде й іскорки надії, не заважаюся зажадати від вас найбільшої посвяти.

МЕКДОНАЛЬД ЗАПРОШУЄ ЛЯВАЛЯ.

ПАРИЖ, 28. XII. ПАТ. Аваз повідомляє, що прем. Мекдональд запросив Ляваля на конференцію в справі реп. політики обох країн. На рада ця відбулася би перед міжнар. конференцією в справі Йонгового пляну. Райтер твердить, що годі сказати покищо, чи та конференція відбудеться в справі репарацій.

НОВИЙ КИТАЙСЬКИЙ УРЯД.

НАНКІН, 28. XII. ПАТ. Утворився новий уряд. Б. голова законодавчої ради Ліен-Сен іменований президентом нац. уряду з повноваженнями, похожими на повноваження президента французької республіки. Головою вик. ради, що сповнятиме обов'язки прем'єра, іменований Теулс. До нац. уряду належить 5 т. зв. хуанів, або рад, а саме: виконуюча, законодавча, опініодатна та контрольна.

КАТАСТРОФА ЛІТАКА БАТІ.

ВІДЕНЬ, 28. XII. ПАТ. Літак фірми Батя, що летів через Відень до Венеції, зударився над австр. Альпами зі скелею та розбився. Пілота і монтер виїхали ціло, блаукали три дні горами й добилися до людських осель.

СМЕРТЬ У ШАХТІ.

САВТ ЕМСЕЛ (Йоркшир, Англія) 28. XII. ПАТ. Із 7 шахтарів, що зіхали до шибу копальні у Фріклі, щоб перевести інспекцію після Різдва, 5 згинulo наслідком трілявих газів, які там назбиралися.

ВИЛИЛИ РІКИ.

ЛЮБЛИН, 28. XII. ПАТ. Наслідком відлиги нічно на 28. ц. м. вилили ріки Вепр і Бистриця. Води Вепра зірвали та забрали міст біля Серника. В Любліні вилили Бистриця, Чернівка та Чехівка, залили частину передмість Татари та Бороновичі. Вода залила ок. 40 хат і багато підміського поля та левад. Людей із залитих хат евакуували. Рятункову акцію веде міська сторожа.

АРЕШТУВАЛИ СИНА ПОЛЬСЬКОГО ГЕНЕРАЛА.

У Львові арештували Генр. Фіца, сина рез. генерала (корпус контролорів), свояка дир. Товарицького (який недавно застрілювався). Фіц завдяки Товарицьким дістав становище прокурента ф. „Суперфосфат“. Він виставляв фальшиві векслі. Справа ця є в зв'язку з самогубством Товарицького.

КАТАСТРОФА В КІНІ.

ЛЮБЛИН, 28. XII. ПАТ. Під час сеансу в кін. завалився балькон, повний публіки. 10 людей було ранених, 4 із них в безнадійнім стані відвезли до шпиталю.

Берестейський процес.

(47-ий день.)

Від ранку помітний на салі розправи після святочний настрій.

На початку розправи предсідник прочитав листа б. мін. Морачевського з протестом проти слів у промові адв. Шурлея, який висловився, що бувш. мін. Морачевський тішився, що в Берестю побили якогось посла. У присутності лише двох обвинувачених (на 11!) промовляв оборонець Савицького — Уяздовський; обв. Савицького на салі не було. У його промові замітний з окрема погляд на виконання влади у Польщі. Найбільший голос має поліція, військо, староста та скарбові урядовці.

Після промови оборонця Уяздовського промовляв другий оборонець обв. Савицького адв. Чернецький.

Біржа.

Американський долар 8-90-00—8-90-50, канадський долар 7-60-00—7-70-00, чеська корона 0-25-25—0-25-50, австрійський шілінг 1-12-00—1-14-00, румун. лей 0-05-00—0-05-50, французький франк 0-34-80—0-35-00, швейцарський франк 1-73-50—1-75-80, фунт штерлінгів 30-00-00—31-00-00, радянський червонець 0-00—0-00, німецький марка 2-11-50—2-11-20.

мо п. Остою Залуцького в ролі Хомі, п. В. Коссака в ролі Потапа і п. Сливку в ролі Дмитра.

Хори і абірні сцени випали цим разом не надзвичайно. Публика заповнила може третину салі.

3 концертної салі.

Концерт Українського Національного Хору ім. М. Лисенка у Варшаві.

7. грудня ц. р. відбувся у Варшаві в салі консерваторії другий з черги в цьому театральному сезоні концерт Українського Національного Хору ім. М. Лисенка. В програму концерту входили твори знамих наших композиторів, як О. Кошиця, К. Стеценка, Нижанківського й ін.

Не уважаючи на коротке своє існування (бо цей хор засновано на початку цього року), він під умілм диригуванням п. С. Сологуба здобув загальну симпатію у варшавської публіки і цілковите прихильних рецензій і, як зауважимо, в близькому часі матимуть змогу почути цей хор ширші кола нашого громадянства та всі українці на еміграції, бо хор співатиме в радіо у Варшаві.

На цьому місці треба ствердити, що хор як цілість є досконалий та своїм складом і підбором голосів перевищує славної пам'яті хор. Д. Котка. Заслугою п. Сологуба, диригента хору, є музикальне тінювання, видобування різноманітних звукових барв та почуття фрази й ритміки. Чистота інтонації є взірцевою. З солістів заслуговують на особливу увагу: з тенорів п. Власенко і п. Ганджулевич, котрому, що правда, бракує школи (голосовий матеріал чудовий, бере високе „це“). З баритонів п. Бурлака та п. Ольховий; з басів п. Пухальський і п. Смоль. Пановеж Рибчинський, Богатирів та Опанасович дивували Варшаву своєю октавою.

Слід зазначити, що диригентів хору допомагав у його важкій праці і тепер допомагає молодий субдиригент п. Л. Березовський, студент варшавської державної консерваторії, котрий проявляє неабиякі музикальні здібності.

В тяжкій, але вдячній праці треба побажати хором якнайкращого успіху.

Олесь Н-кий.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Климентій Слюзар, микулинський декан, парох Сушина, упокоївся дня 17. грудня на 68. році життя, а 43. священства. Покійний був рідким знавцем села і його незрівняним організатором. На становищі пароха в Колодівці, скалатського деканату побудував і прикрасив величаву церкву та парохіяльні будинки. Як парох Сушина відновив церкву, а по пожежі парохіяльних будинків побудував їх наново. В Колодівці виставив прегарну читальню „Просвіти“, в Лошневі, прилученому до Сушина „Братський Дім“, де приміщено читальню „Просвіти“. Всюди, де він лише працював, відновив читальні і організував кооперативи. Колодівка і Сушин, завдяки його праці, сьогодні найсвідоміші села. Заслуженого священника-громадянина, дня 21. грудня на місце вічного спочинку відвело 26 священників під проводом о. мітрата Базюка, при участі крилошан Куницького, Громницького, Мохнацького і сеніора деканату, о. Світенького. Промовляли о. крил. Куницький, Плакида, Волошинський, Кочій і сотрудник Колодівки. В імені кооператив пращав Покійного д-р Бичур з Тернополя. Участь у похоронах кількох тисяч парохіян і громадян із сумесних сіл, двох гарних хорів, мистецької оркестри з Микулинець була доказом, якого визначного громадянина втратило українське громадянство. В. Й. П. 1109

Нові книжки й журнали.

книжки.

Ю. Дорош: ЦОБІЛЬШЕННЯ. Фотопроеційна техніка побільшуваних відбиток на бромосрібних паперах. Ст. 28. Львів, 1932. Накладом „Фотографічного Мистецтва“.

Марійка Підгірянка: ВЕРТЕП, песа на три дії. Ст. 46. „Діточий театр“ ч. 1. Львів, 1932. Накладом М. Матвійчука.

Соня Куликівна і Ярослав Бохенський: ЗІРКИ ЕКРАНУ, збірка екранових монографій. Т. 1. Львів, 1931. Ст. 94. Накладом В-тва „Кіно“.

Ярослав Бохенський: ТАЙНА ЧЕРВОНОГО ПОСОЛЬСТВА. Сензаційна повість. Ст. 181. Львів, 1931. 119 випуск „Доброї Книжки“.

ЖУРНАЛИ.

НАШ ПРИЯТІЛЬ, ілюстр. місячник для дітей. Ч. 5. Р. XI. січень 1932

ЛІТОПИС БОЙКІВЩИНИ. Записки присвячені досліді історії, культури й побуту бойківського світогляду. Ч. I. Р. I. Самбір 1931. Адреса: вул. Львівська ч. 8. Зміст: Передне слово. Про назву „Бойки“. Межі Бойківщини. З археології Бойківщини. З історії шкільництва на західній Бойківщині. Бойки за 100 літ у числах. Бойківський словарець з села Гайзця. Васильянська друкарня в Заплатинських Угерцях, пов. Самбір. Як записувати топографічні назви. „Бойко“. Причинки до звичаєвого права на Бойківщині. Літопис Бойківщини. До теорії про кельтійське походження Русі. Міра або мішання на Закарпатті. Хроніка. Конкурс. Помяник. Таблиці.

ТЕХНІЧНІ ВІСТІ, орган Українського Технічного Т-ва Р. VII. Ч. 6. 1. листопада 1931 р.

ВІДРОДЖЕННЯ, місячний орган Українського Протинального Т-ва „Відродження“. Ч. 12. Р. IV, 15. грудня 1931.

МОЛОДІ РОБІТНИКИ, журнал українського молодого ремісництва та робітництва. Р. I. Ч. IV. Листопад 1931. (Адреса: Львів, Ходоровського ч. 3).

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА, суспільно-економічний місячник. Ч. 12. Р. IV. Грудень 1931. Зміст: На околицях. К. Коберський: Господарський централізм і госп. федералізм у світлі вимог сучасності. І. Мартюк: Експорт худоби та безрог з Галичини. Д. Корень: 20-ліття нашої торговельно-кооперативної школи. О. Мицюк: Піонер української економ науки С. Подоліський. К. Коберський: Після закінчення дискусії у справі районізації госп. спож. кооператив. Д. Доманицький: Як організована сусп. агрономія в різних краях світу. Е. Храпливий: Всенародне забезпечення у Швейцарії. Стан кооператив з району діяльності ІІСК. Бучач в 1930 р. Кооперативна хроніка. Господарська хроніка.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 28. XII. ц. р. за масло експортне та десерове пріжа 340 зол., за літру молока 24—25 сот., літру сметани 120 зол., копу лень 580 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Театр Ріжнородностей:

Вівторок 29. грудня в годині 8 веч. „Граємо оперетку“.

Середа 30. грудня в годині 8 вечором „Граємо оперетку“.

Четвер 31. грудня в годині 8 вечором „Граємо оперетку“.

Четвер 31. грудня в годині 11 вночі „А, як ніч!“ ревія в 2-х частях із участю цілої трупи.

П'ятниця 1. січня в год. 330 попол. „Гранд-Готель“.

П'ятниця 1. січня в годині 8 вечором „Граємо оперетку“.

Кіно.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Облава в Парижі“ (Альб. Прежан).

КНСІНО: „За кратами“ (Льорель і Гарді), комедія в 10 діях.

КОПЕРНИК: „Пат і Патахон на закатах“ і Гарольд Лойд.

ЛВВ: „Мараду“ (екзотична фільма).

МАРУСЕНЬКІ: „Пат і Патахон на закатах“ і Гарольд Лойд.

МІРАЖ: „Він або я“ з Гарі Шлем“.

ОДЗЯ: „Співак гір“.

ПАН: „Король промашків“.

ПАЛАС: „Під куратором“ (Власта Бу-рля).

ПІНСАЖ: Звукова фільма „Сеньор Американо“ (Кен Мейнард) і додатки.

ПРОМІНЬ: „Бруконий мистецтв“.

СОНЦЕ: „Пат і Патахон — подорожні зайці“.

СТИЛЕВЕ: „Атлантис“.

УПІХА: „Пат і Патахон у Люк-Парку“.

ХИМЕРН: „Особиста секретарка“ та звуковий додаток „Мікі“.

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“

Програма радіо.

Четвер, 31. грудня 1931.

Ляйпциг (259,3) 21.30 Промова Гінденбурга. Лондон (356,3) 22.00 Концерт. Гельсінгфорс (368,1) 19.40 Спів. Гамбург (372,2) 18.10 „Новорічні звичаї“. Бухарест (394,2) 20.00 Діточий хор. Берлін (419) 0.20 Танкова музика. Рим (441,2) 21.00 Оперетка. Ляйпциг (472,4) 24.00 Танкова музика. Міяно, (500,8) 21.00 Опера. Брюссель (508,5) 18.00 Концерт. Відень (516,4) 17.40 „Підсумки 1931 р.“ Рига (524,5) 21.05 „Скінчилась криза“ — новорічна ревія. Мінхен (532,9) 17.00 „У країні долара“.

Львівське радіо.

Середа, 30. грудня 1931.

Львів (380,7) 11.45 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11.58 Час із Варшави. 13.10 Про погоду дня. 13.15 Господарська оповістка. 15.25 Лікування. 15.45 Грошева біржа. 16.20 „Фотоелектрична катина“. 16.55 Навчання англійської мови. 17.10 „Золота каплиця“. 17.35 Концерт. 18.50 Всичина. 19.15 „Робітничі справи“. 19.45 Радіовий щоденник. 20.00 Музичний фейлетон. 21.00 Література. 22.25 Полиційна оповістка. 22.40 Спортивні новини. 22.45 „У амбасадорів“. 23.00 Танкова музика. 12.10, 15.00, 15.50, 16.40, 19.30, 22.10 Грамофонові кружки.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

„Заграва“ Укр. Театр під адм. І. Волощука.

ХІРІВ: 29. XII. „Полад марево“.

30. XII. „20 днів тюрми“.

ДОБРОМІЛЬ: 31. XII. „Полад марево“.

ХІРІВ: 1. I. „Оя не ходи, Грицю“.

СТАРІЙ САМБІР: 2. I. „Полад марево“.

3. I. „Душогуби“.

З Старого Самбора виїде театр на кілька вистав до Львова. Театр приймає негайно рутинізовану музику (П. скрипка) Головна вимога: українська народність. Зголошення прошу слати на руки І. Волощука. Адреса в часописях. 817

Музичний Інститут ім. М. Лисенка філія у Станіславові, устроює з нагоди 10-літнього існування концерт бувших учеників Інституту в неділю 3. січня 1932 р. в 8-мій год. вечором у салі „Сокола“. 1106 1-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

!! НА СВЯТА !!

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР

ПОРЦЕЛЯНИ, КРИСТАЛІВ, КИТАЙСЬКОГО СРІБЛА ФРАЖЕТА, АЛЬПАКА і пацківських виробів

поручає найдешевше фірма

КАЗИМИР ЛЕВІЦКІ

Львів, пл. Марійська, ч. 10.

Ціни значно знижені виявлені

1107 в 12 вітринах. 1-2

КОЛЯДИ Яросла-венка на фортеці зі словами коштують 4 золоті. 1007 2—5

РОБІТНИЧІ ВІБРАННЯ, охоронні плаші, кафтанки, мова нижня пів.: „Gallium“. Вірменська 3. 90/8-7

КІМНАТА фронтова умебляюна, з осіннім входом від 15. січня по-ст. вному алякторам до знайому Стая-дати від зараз: Су-пінського ч. 8 партер, дн 1. 1108 1-3

Зол. 10 Будильники Зол. 12

антисептизовані, з гарантією, тільки у відомій і солідності фірмі

В. Грінберг, Львів, Синіуська 4

Найдешевші книжки!

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

СМІХ З ЕМЛІ

Ціна 150 зол., з почт. перес. 210 зол.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. II. і III. часть

Ціна 3— золотих — без пересилки

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

переклад із французьк. мови М. Руд-

ницького. — Ціна 3— зол., з почт.

пересилкою 4— зол.

Можна дістати в Адм. „ДІЛО“

Львів, Ринок 10. П. П.

111 1-1 200 в книгарнях. 1-2 1-2

Магазин бляватних товарів АНТІН УВБА

вул. ГАЛІЦЬКА ч. 10.

поручає по найнижчих цінах у великій виборі.

по зол. по зол.

Гладкі фланелі . . . 1— Попеліна на сорочки . . . 240

Фланелети у десені . . . 140 Каша 90 см. . . . 270

Колірові баї . . . 135 Суконка фальори в ко-

Барзани у візорах . . . 120 драх від 550

Білі шкові барзани . . . 170 Жоржети чисто вов-

Шовкові барзани . . . 235 нани по 6—

Англ перкаліна в колі-

рах 2-10 Новина на мужеське

Полотенця-окефети . . . 0-83 збрания від 9—

Полотна і шифони . . . 1-10 Пти — Рен шовковий . . . 490

80—90 см 1-10 1012 — Ціни на інші предмети значно знижені. — 1-6